

door zijn medeburgers gehuldigd en hebben bij die jubilea ook zijn collega's de gelegenheid benut om hem dank te zeggen voor alles wat hij voor hen deed en voor wat hij voor hen was. Toen hij 80 jaar werd, hebben de leden van het Klinisch Genootschap hunnen voorzitter op bijzondere wijze geëerd door hem op dien dag een Klinkert Feestbundel aan te bieden. De ondervoorzitter dr. H. G. Moll van Charante schreef daarin het voorwoord, waarin o.a. dit: „Voor verdienstelijke professoren worden weliswaar nu en dan soortgelijke werken samengesteld door collega's en leerlingen, maar het moet een unicum heeten, dat op den tachtigsten geboortedag van een praktizeerend geneesheer een drie en vijftigtal zijner collega's bereid bleek, naast de beslommelingen hunner dagelijksche bezigheden, over te gaan tot het op schrift stellen van wetenschappelijk werk. Teekent dat niet ten volle de positie, die de jubilaris inneemt in het medische leven van Rotterdam? Niet licht kan zijn beteeke- nis in dit opzicht overschat worden.”

En dit zijn niet zoo maar woorden tot een jubilaris gericht, maar zij vertolken de ware werkelijkheid. In een stad als Rotterdam, die leeft van handel, scheepvaart en nijverheid, waar deze belangen overheerschend zijn, is een wetenschappelijk man als Klinkert, met de bevruchtende kracht van zijn geest, voor zijn omgeving van onschatbare waarde geweest.

Voor zoover een mensch dat van zijn naaste zeggen kan, heeft Klinkert niet alleen een lang, maar ook een gelukkig leven gehad. Door zijn vrouw en kinderen is hij steeds met een vereerende liefde omgeven. In zijn lang leven zijn hem ook bange dagen en droef verlies in den familiekring niet bespaard, maar bij het klimmen der jaren gold hem steeds meer de klassieke opvatting: „*Omnia haec sunt in vita longa quomodo sunt in longa via et pulveres et pluvia*”.

Hij ging op in zijn werk en alle teleurstellingen van zijn lange ervaring beletten hem niet daarin ook volkomen voldoening te vinden. Benauwde hem wel eens het te kort schieten van zijn kennis en vermogen als aardsch medicus, dan slaakte hij de hoopvolle verzuchting of het een goed geneesheer in den hemel te beurt zou mogen vallen, met